

Aşıq Şəmşir
Dağlara

Heç baxmırsan Çiçəklidən bəri sən,
Gəl bax çəməngahlı bizim dağlara.
Dürlü sədəf kəsım zərli şerdən,
Rəssam olum qoy mən düzüm dağlara.

Məndə məharətə, zəfərə bir bax,
Binadan gərəkdi mayaq, təmtəraq,
Sürü otarmışam əlimdə çomaq,
Yayılmış qoyunum, quzum dağlara.

Sansız, saysız təcnis, təxnis varımdı,
Bu yollar əzəldən xubgüzarımdı,
Bir neçə kitabda yadigarımdı,
Şerdən düşübdü izim dağlara.

Füsünkardı bu bəndeyi-kəminə,
Şükür yaradanın öz kərəminə.
Pərvanə olmuşam aran zəminə,
Uşaqkən öyrənib üzüm dağlara.

Daşqın çaylar kimi axsam da əgər,
Savalan seyrinə çıxsam da əgər,
Məğribdən məşriqə baxsam da əgər,
Həsret qalır yenə gözüm dağlara.

Dağlara aşıqəm, həm pasibanam,
Xınalı dağlarda qalır nişanam.
Atam Dəlidağdı, İstisu anam,
Nəvə olub oğlum, qızım dağlara.

Ağır elli, buz bulaqlı yaylaqlar,
Şəmşir öpüb zirvəni qucaqlar,
O qədər yazmışam, dolub varaqlar,
Əfsundu söhbətim, sözüm dağlara.

Aşıq Şəmşir. Dağlara // Azərbaycan aşıqları. – Bakı: Çarşıoğlu, 2004. – S. 300-301.